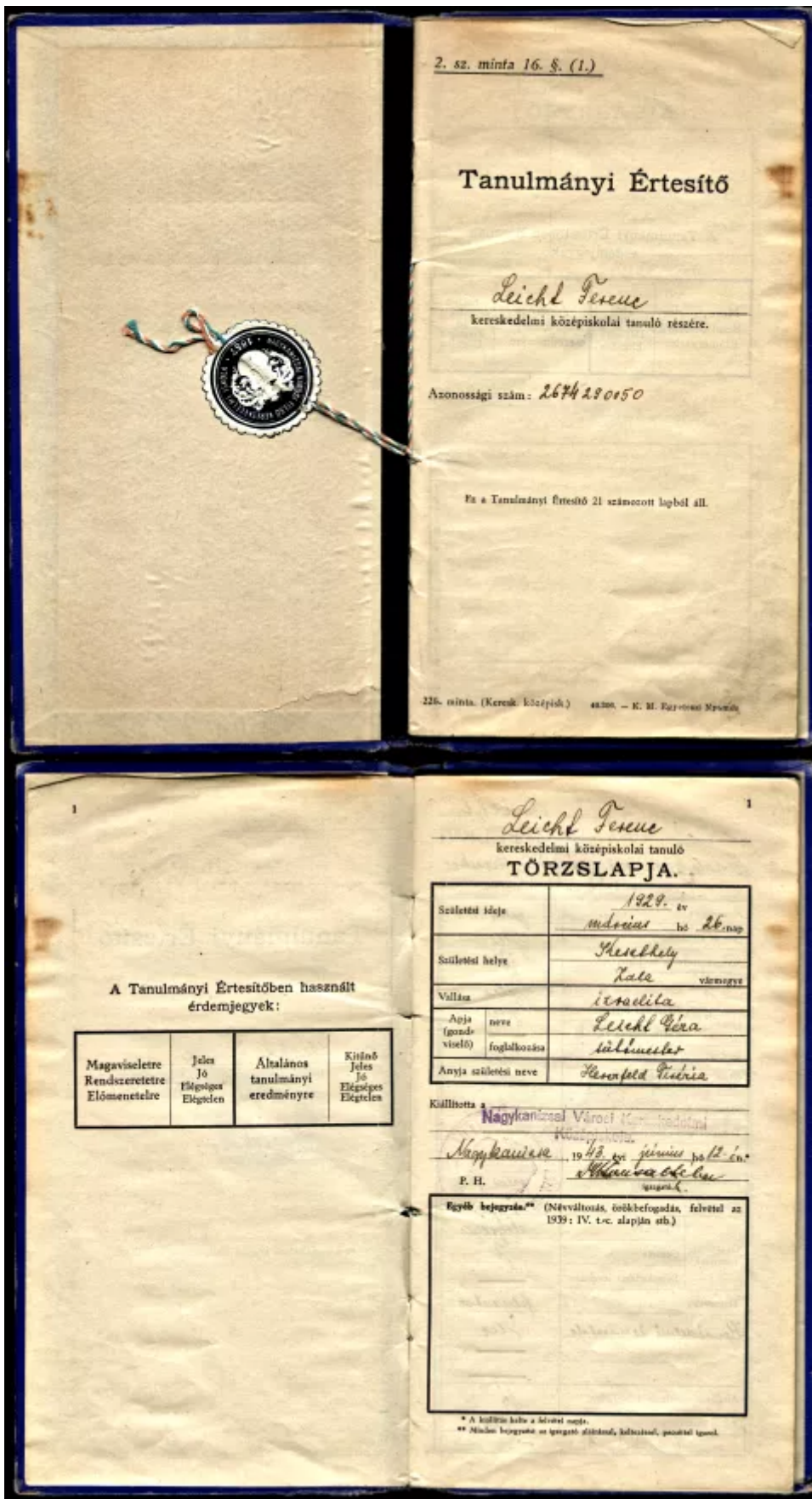

Leicht Ferenc Kereskedelmi Középiskolai Értesítője

Ez az én kereskedelmi középiskolai tanulmányi értesítőm 1943-ból.

1939-ben, tíz évesen jelentkeztem a piarista gimnáziumba, Nagykanizsán. Öt zsidó gyermeket fölvettek, engem hatodikként már nem. Ez túlbuzgalom volt a részükről, mert a zsidótörvény [lásd: zsidótörvények Magyarországon] akkor csak a főiskolán korlátozta a felvehetőket számát, és ezt soha

nem bocsátottam meg nekik. Így csak polgáriba jártam. A polgári után, 1943-tól egy évet kereskedelmibe jártam Nagykanizsán. Nekem nem kellett oda felvételiznem, mert olyan tanuló voltam, hogy semmi szükség nem volt rá. Az iskolák minden évben kiadtak egy évkönyvet az összes diák névsorával és a jegyeikkel, hogy miből hányasra végzett. Annak, aki általános jeles volt, dőlt betűvel szedték a nevét, aki kitűnő volt, annak vastag betűvel. Hát én dőlt betűs diák voltam. A közismereti tárgyakat jobban tudtam, számtanból iskolaelső voltam, de például rajzolni, kézimunkázni, tornázni és énekelni soha nem tudtam. A készségtárgyakkal mindig bajom volt, és ezek lerontották az eredményem egy jó hármassal. A kereskedelmi iskolában dettó jó voltam. Én otthon soha nem tanultam, olvastam rengeteget, de ami leckét nem tudtam megírni az iskolában, azt soha meg nem írtam. Éppen elvégeztem az első osztályt, amikor bejöttek a németek 1944. március 19-én [lásd: Magyarország német megszállása]. Március 31-ével minden iskolát be kellett fejezni, minden iskolát lezártak.